

Stedet for at fastholde det foreliggende Forslag. Og der er jo rig Lejlighed til ved Behandlingen af denne Sag at tage dette Forhold under Overvejelse lige saavel som Spørgsmaalet om Bekosteligheden. Lovforslaget gaar jo ud paa, at Havneanlægget skal koste $2\frac{1}{4}$ Million, men ved Behandlingen i Udvalget er det jo ikke udelukket, at dette kan ændres, saa at vi faa anlagt Havne efter en mindre Maalestok, saaledes som der tidligere har været foreslaaet. Der er vist ikke nogen som helst Trang til Anlæg af en Storskibshavn ved Skagen, da man har Frederikshavn saa nær. Man kan anlægge en Havn blot med det Formaal for Øje at tilfredsstille de Krav, som Fiskeriet med Rette stiller til et saadant Havneanlæg. Derfor kan og bør det Spørgsmaal tages under Overvejelse. I Stedet for de $2\frac{1}{4}$ Million Kr., Regeringen har foreslaaet, nævnede det ærede Medlem for Ribe (Busk) straks 3 Mill. Kr. som det Beløb, han mente, det vilde koste. Naa, vi have jo ganske vist Erfaring for, at saadanne Overslag overskrides, det er ubestrideligt, men det er dog væsentlig paa andre Punkter, end det foreliggende. Men vi have jo vor Frihed til at tage Bestemmelse i saa Henseende, og vi bør ogsaa her tage Sagen under ret alvorlig Overvejelse og ikke uden videre gaa til at udføre Arbejdet i et og alt, som det er foreslaaet.

Hvis man nu vil sige, som det ærede Medlem for Ribe sagde, at det ikke er godt at plukke Haar af en skaldet, og anvende det paa Statskassen, ja, saa hører alting op, saa kunne vi lige saa godt høre op at forhandle om Havneanlæg, thi det vil jo sige paa Dansk, at vi ingen Penge have dertil, og saa kan det ikke nytte at snakke derom. (Busk: Vi have nogle!) . . . Ja, heldigvis ere vi da ikke stillede saa daarligt; have vi ikke meget i Kassen for Øjeblikket, kunne Pengene jo tilvejebringes, og det maa vi gaa ud fra, at da vi nu i en hel Række af Aar have været enige om i denne Sal, at vi maa gaa til Havneanlæg og Foretagender baade det ene og det andet Sted til Støtte for vort Fiskeri, saa maa vi forudsætte, at vi have Penge; ellers er al Tale derom hen i Vejret, saa kunne vi lige saa godt tie stille. At der bliver Tale om meget store Beløb, naar man paa rimelig Maade skal tilfredsstille de Krav, der stilles, er klart nok, og hvad der sikkert har forhindret os i at foretage os noget alvorligt med Hensyn til Anlæg af Havne paa Vestkysten, ere de umaadelige Kapi-

taler, som vi skønne, der ville gaa til, naar der skal udføres noget omfattende og tilfredsstillende paa dette Omraade.

Over for det ærede Medlem for Ribe vil jeg anvende et andet Ordsprog, nemlig det, der siger, at for lidt og for meget for-dærver alting. Det ærede Medlem vilde reducere Vestkysthavnekommissionen til saa at sige ingenting, det var kun en halv Mand, der var sagkyndig, og knap nok det. (Busk: Der blev sagt: knap nok, derhenne!) . . . Ja, der er flere, der have sagt noget lignende, men det forandrer ikke Forholdet. Det vil sige, der er mere Enighed om dette, end jeg havde troet, for det vil jeg dog sige, at under jo vanskeligere Forhold, disse Havne skulle anlægges, des mere Sagkundskab skal der til, og jeg vil ikke være med til at staa her og frakende de Folk, i det mindste ikke dem, jeg kender, fra at besidde Duelighed og Dygtighed nok til at være med til og med Rette at kunne tale med om Anlæg af disse Havne. Hvor højt jeg end sætter Fiskerne, naar der er Tale om at manøvrere med en Baad paa Havet — det gøre de beundringsværdigt — og i det hele om deres Virksomhed, vil jeg dog sige, at min Opfattelse er ikke den, at Fiskerne kunne betragtes som sagkyndige, naar der er Spørgsmaal om Anlæg af en Fiskerihavn. De kunne og bør tages med paa Raad om, hvor en saadan Havn skal anlægges — der have de Erfaringer, som sikkert bør tages med i Betragtning — men den egentlige faglige Viden paa dette Omraade maa dog Ingeniørerne være i Besiddelse af, og den maa vi respektere. Jeg er ikke i Stand til at bedømme de Forslag og Overslag, de have givet til Havneanlægene derovre, men jeg kan ikke skønne, at de skulde være saaledes interesserede andre Steder, at det skulde bringe dem til at lægge Planer og stille Forslag, som efter deres Overbevisning ikke vare rigtige.

Det vilde gøre mig meget ondt, om Skagensfiskerne, der i saa mange Aar have ventet og med Rette have kunnet vente paa at faa Hjælp fra Rigsdagen til en Havn, nu skulde blive skuffede. Det er jo mange Aar siden, man her fra Rigsdagen udtalte sin Sympati med Sagen og opfordrede Regeringen til at stille Forslag til Støtte for Skagensfiskerne. Det kan naturligvis være lidt uheldigt med Hensyn til Havneanlægene paa Vestkysten, men jeg tror, at i første Række maa man se paa, at Fiskerne paa Skagen have et berettiget Krav paa Støtte fra Statens Side til Havneanlæg. Have vi noget Sted her i